

DOMOVINA

Mehaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne priložbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Časniški kolek in svobodna kolportaža.

I.

Sprožila se je v državnem zboru stvar, ki je v tesni zvezi z ljudskim izobraženjem in napredkom. Stvar je dobra, da si prihaja od strani, od katere je za avstrijsko prebivalstvo še malo dobrega prišlo. Dr. Russ je predlagal namreč, da se odpravi časniški kolek in dovoli svobodna kolportaža.

Časniški kolek je že precej star. Vpeljal se je bil v Avstriji 1789. leta z očitnim namenom, da se dela ovira razširjenju časopisov mej prebivalstvom. Tedaj je v višjih krogih še vladalo prepričanje, da je najbolje, da narod ostane neveden, ker se potem daje lažje vladati. Od tistega časa se je mnenje o ljudski omiki nekoliko premenilo. Vpeljalo se je občno šolsko dolžnost, vpeljal se je parlamentarizem in v sedanji čas časniški kolek gotovo ni več umesten.

Bili so časniški kolek vpeljali skoro v vseh evropskih državah. Toda odpravil se je zopet že v vseh civilizovanih državah. Da celo Rusija, kateri zapadna Evropa rada predbaciva neomikanost, je v tem oziru že prehitela Avstrijo in nima časniškega koleka. Samo Turčija ima poleg Avstrije še to posebnost. Častno gotovo ni, da smo v tem oziru na jednaki stopinji z barbarsko Turčijo. Tisti, ki časniški kolek zagovarjajo, po nižujejo našo državo.

Tudi v Avstriji se je bil že časniški kolek odpravil, a se je kmalu zopet vpeljal. Leta 1849. se je bilo v kromeriški ustavi določilo, da se časopisje ne sme omejevati z državnimi davki. S tem je pa bil časniški kolek odpravljen. Leta 1857. se je pa vpeljal s cesarsko naredbo in od tedaj je ostal. Upeljala in spreminjala se je v tem času ustava, a časniški kolek se je ohranil, dasi se nikakor ne vjema z duhom ustave. ki

zagotavlja slednjemu svobodno izražanje svojega mnenja tudi potom tiska. Sodili bi, da vlade, ki prisegajo na ustavo, bodo vendar skrbne, da se vse odpravi, kar ovira ustavno zajamčeno izražanje mnenja. Toda to jim še na misel ne pride. Vse vlade poslednjih trideset let so dosledno delale na to, da se, kolikor je bilo mogoče, omeje ustavno zagotovljene svobodščine in pravice.

Sedaj prihaja ta predlog za odpravo časniškega koleka od nemško-liberalne stranke. Ta stranka pa ni bila zmirom tako liberalnega mišljenja, kakor se kaže sedaj. Dobrih deset let je sama neomejeno vladala v Avstriji, in bi bila lahko časniški kolek odpravila, da je le resno voljo imela. Že pri ustanovljanju sedanje ustave je popolnoma na to stvar pozabila, in sicer povse nalašč pozabila. Gospodje, ki so sestavljali decembersko ustavo, imeli so pred seboj kromeriško, kar se vidi iz tega, da so nekatere določbe kromeriške ustave kar v novo ustavo prepisali. Videli so gotovo tudi določbo o prepovedi časniškega koleka, a je niso vzeli v novo ustavo, ker jim ni bilo za razvoj nezavisnega časopisja. Prišlo je od tega časa več prošelj na zbornico poslancev, od tiskovnih in časnikarskih društev, naj se časniški kolek odpravi, a vse to ni ničesa pomagalo. Zbornica poslancev je sklenila celo vrsto resolucij za odpravo časniškega koleka, na katere se seveda nobena vlada ni ozirala. Čemu tudi, saj je dobro vedela, da državnim poslanecem ni dosti na vsej stvari. Ko bi bila večina državnega zbora hotela, bi že davno časniškega koleka ne imeli. Državni zbor ima po ustavi pravico vladi dovoljevati davke. Nobenega davka ne sme vlada pobirati, ako tega ne dovoli državni zbor. Ko bi državni zbor bil odklonil postavko „Časniški kolek“, bi ga vlada bila morala odkloniti. Saj je pa že bilo čudno, če je državni zbor leto za letom sklepal resolucije za odpravo časniškega koleka, a vzlíc temu pa vselej to postavko dovolil.

Niti to ni nagnilo tedaj vladajoče liberalne stranke, da bi odpravila časniški kolek, da je to storila Ogerska 1869. in Nemčija 1874. l., prezrli so naši nemški liberalci, ki so za vse navdušeni, kar se ukrene na Ogerskem ali pa v Nemčiji. Reči moramo, da je mnogo odprava časniškega koleka pripomogla, da je Ogerska dobila neko večjo silo v političnih vprašanjih. Madjarsko časopisje se je lepo razvilo, našlo pot mej narod, ga vzpodbudilo in sedaj ogerske vlade zajemajo v narodu silo v borbi proti Avstriji. Avstrijske vlade so pa bile toli zabite, da niso spoznale, kolike važnosti je dobro razvito časopisje. Le tako je mogoče, da imajo Madjari prvo besedo v naši državi, dasi donša naša državna polovica 70% k skupnim državnim stroškom.

Zedinjena levica je pa tudi pozneje, ko sama ni več vladala, imela moč, da odpravi časniški kolek, da je resno voljo imela. Grof Taaffe je bil poslednja leta toli odvisen od nemških liberalcev, da bi bil gotovo rad privolil v odpravo časniškega koleka, da so to liberalci resno zahtevali. V koalicijski vladi je bil finančni minister sam vodja nemških liberalcev pl. Plener, ki bi bil lahko odrekel časniškemu koleku. Zedinjena levica je pa baš pod koalicijsko vlado glasovala proti predlogu za odpravo časniškega koleka. Ko so sedaj v državnem zboru Mladochi grajali tedanje levičarsko postopanje, je je dr. Russ s tem opravičeval, da je levica „lojalno“ podpirala tedanjo vlado. S tem je pač dr. Russ dobro pokazal, kakošno je liberalno mišljenje njegove stranke. Če je na krmilu vlada, ki je levičarjem malo po volji, ali v kateri sede nekatere levičarski ministri, jo je pripravljena levica „lojalno“ podpirati in njej na ljubo zatajiti vsa svoja liberalna načela. Da je grof Badeni bil voljan ustreči nekaterim željam čeških Nemcev, bi gotovo dr. Russ ne bil prišel s predlogom, naj se odpravi časniški kolek, temveč bi tudi grofa Badenija „lojalno“ podpirali.

LISTEK.

† Dr. Josip Kopač.

Dne 8. decembra t. l. je preminul v Zagrebu naš rojak, odvetnik dr. Josip Kopač, vrl narodnjak, mož velike izobrazbe, jeklenega značaja in blagega srca.

Dr. Josip Kopač se je porodil dne 10. februarja l. 1838. kot sin veleposestnika Kopača v Verštajnu pri Bučah. Bil je torej iz poznejše vrle rodoljubne rodbine Janičeve, ker se je mati drugokrat omožila in se preselila v Žalec. Gimnazijske študije je dovršil na Dunaju in je obiskoval potem vseučilišča v Pragi, Paduvi in nazadnje v Gradcu, kjer je bil leta 1863. promoviran doktorjem prava. Svojo juridično prakso je pričel pri c. kr. finančni prokuraturi v Trstu, od koder pa se je že leta 1865. preselil v Zagreb in vstopil kot koncipijent v pisarno dr. Mrazovića. Leto pozneje je otvoril sam svojo pisarno.

Kot pravnik bil je pokojnik na dobrem glasu, tako, da je slovela njegova pisarna kot jed-

na prvih v Zagrebu. Dičila ga je trezna sodba in ostro oko, s katerim je brzo premotril tudi najzamotanejšo zadevo ter istotako naglo našel pripravna sredstva, da se povoljno razreši. Zato so ga mnogokrat iskali v slučajih, v katerih se rešitev drugim ni posrečilo. Toda sodba o njegovem strokovnem delovanju ne pristoja meni lajiku.

V politiko Kopač javno ni posegal. Bil je veren pristaš obzoraške stranke ter je hudo obsojal pretirano, fantastično in v nekaterih točkah res nesmiselno starčevičanstvo. Iz vsega srca je želel združenje Hrvatov in Slovencev, v katerem je jedino videl našo rešitev. Bil je nekako posebljeno pobratimstvo med Hrvati in Slovenci. Dasi je stremel tako po združenju, vendar je s posebnim zanimanjem sledil razvoju in napredku slovenskega naroda, katerega je nad vse ljubil. Posebno je odobral našo pokrajinsko politiko in veselja so se mu lesketale oči, kedar sem mu pripovedoval o napredku celjskega slovenstva! „Celje mora pasti!“ — je vzkliknil večkrat — „to bo v mnogem oziru zasluga „Domovine“ ki je vrlo urejevana!“ Zanimal se je pa tudi za kulturni napredek našega naroda, podpi-

ral razna društva in bil član „Matice Slovenske“ in „Mohorjeve družbe“. Še letos mi je izročil petak za „Dijaško kuhinjo v Celji“, ko sem se meseca septembra poslavljaj od njega — pač nisem mislil, da zadnjikrat!

Dr. Kopač je bil od l. 1868. oženjen s Klementino, rojeno Šmrakovo, vrlo Hrvatico. Iz zakona je šest otrok, štiri hčerke kojih jedna je omožena s Conte Lujo Vojnovičem, sekretarjem kneza črnogorskega Nikole I na Cetinju, in dva sinova. Otroke je vzgojil v strogo narodnem duhu ter skrbel z vsemi silami in prvi vrsti za njihovo visoko izobrazbo, dobro vedoč, da je dragocen zaklad, katerega jim more zapustiti.

Kopačeva hiša v Zagrebu je bil pravi „Ravgostov dom“. Nad vse je bil gostoljuben blagi pokojnik in vsak veljaven Slovan je imel pristop v njegovo hišo. Zato so se pri njem zbirali učenjaki, pisatelji, pesniki in umetniki, domači in tuji, ki so kdaj prišli v Zagreb. Saj se je žnjimi lahko zabaval v njihovem jeziku! Govoril je francoski, italijanski, ruski, nemški, češki, hrvatski in slovenski! Tudi svoje otroke dal je poučevati v več jezikih.

Zedinjena levica je pa imela svoje povode, da je zavirala odpravo časniškega koleka. Ti uzroki še sedaj niso popolnoma zginili in zato ni verjetno, da bi liberalci z vso odločnostjo se poganjali za odpravo časniškega koleka. Pokazati hočejo samo nevoljo proti sedanji vladi in delati reklamo za bodoče volitve.

Časniški kolek ne zadeva vseh listov jednako hudo. Večji listi, ki imajo dosti inseratov in naročnikov imovitejših krogov že prenašajo kolek. Deloma ga lahko navale naročnikom, katerim ni težko plačati nekaj goldinarjev več na leto. Ravno tako tudi nepošteni listi lahko plačujejo kolek. Dobivajo na tisoče za reklame in pa za to, da o tej ali oni stvari molče. Židovski bogatinje in banke plačujejo listom ogromne svote, da pospešujejo njih špekulacije. Vladni listi pa jedo iz vladnih jaslí. Če kolek plačujejo, se jim pa povrne. Če so pa v zvezi z uradnim listom kot priloga, pa izhajajo brez koleka, če se nanje tudi posebe jemlje naročnina in lahko delajo konkurenco drugim listom. Za njih razširjevanje skrbe vladni organi. V dveh kronovinah so bili županje dobili neki nalog, naj razširjajo neke vladne liste. Nekdaj se je tudi na Slovenskem bilo poskusilo s takim vladnim listom pačiti javno mnenje, a zdrava razsodnost našega naroda je bila kmalu izkopala grob „Ljubljanskemu Listu“.

Hudo pa zadeva časniški kolek nezavisne liste, ki se ne dajo podkupiti od vlade ali židovskih bogatinov, zlasti časopise, ki so namenjeni za nižje stanove. Moč levičarjev se opira pred vsem na premožnejše sloje prebivalstva. To se je zlasti bilo pokazalo tedaj, ko se je volilna pravica bila razširila na petakarje. Ker niso srednji in nižji stanovi na strani nemških liberalcev, zato je pa liberalna stranka vedno gledala, da se ti članovi ne zavedo, in je ovirala razvoj tistega časopisja, ki bi moglo razširiti zavednost mej nje. Časniški kolek pa časopise tako podražuje, da se jih omenjeni stanovi naročati ne morejo.

Sicer je pa časniški kolek tudi v tesni zvezi z našim narodnim bojem. Slovansko časopisje ni v vladni milosti, pa tudi ne v milosti velicega kapitala, zato pa mnogo težje prenaša časniški kolek nego nemško. To so vedeli liberalni Nemci in so z ohranjenjem časniškega koleka tako dolgo ovirali razvoj slovanstva.

Ravno avstrijske vlade so se vedno izgovarjale, da ne morejo iz finančnih ozirov popustiti časniškega koleka, dokler ne dobe nadomečila. Na to se je skliceval De Pretis že 1874. leta. Od tedaj so se vpeljali že mnogi novi davki, izvela se je velika davčna prenova, državno finančno stanje se je tako zboljšalo, da leto za letom se računski zaključki končavajo z velikimi prebitki in se kupičijo državni preostanki v blagajnicah. Časniški kolek se pa še vedno ne odpravi in Bilinski ravno tako zanj nima nadomestila kakor ga De Pretis ni imel, dasi bode vsak človek spoznal, da pri proračunih s poltisoča milijonov dohodkov in stroškov, se že dobi nadomestilo za dva milijona, ki ju nese časniški

kolek. Sicer bi pa še dva milijona država škode ne imela, če se časniški kolek odpravi, temveč najbrž še dobiček. V Angliji se je v desetih letih po odpravi tega koleka časopisje bilo podvojilo, podobno se je tudi v drugih državah pomnožilo.

V Avstriji bi bilo ravno tako. Država bi zatorej več dobila za časniške marke. Poleg tega poživila se papirna industrija, tiskarstvo in nekatere druge industrije, ki so s tiskarstvom v zvezi. Ker je v Avstriji vse obdačeno, bi se torej znatno pomnožili državni dohodki. Vlada se upira jedino zaradi tega odpravi časniškega koleka, ker se boji razvoja nezavisnega časopisja. Vlada ve, da bi potem ne mogla tako vplivati na volišču, če bode prebivalstvo zavedno, kakor pa sedaj. V državni zbor bi prišli možje, ki bi odločneje branili narodne koristi, nego sedaj. Tiste določbe ustave, ki so sedaj še le na papirji, bi se morale izvesti.

Če se sedaj odpravi časniški kolek, je še veliko vprašanje. Če poslanci hočejo, se to lahko zgodi. Sklenejo naj odpravo časniškega koleka in dotično postavko izbrišejo iz proračuna. Vlada bode ugovarjala, a naposled se udala. Grof Badeni želi, da se hitro reši proračun, zato tudi vlada ne bode od gospodske zbornice zahtevala, da dotično postavko v proračunu obnovi, ker bi s tem le proračune zavlekla. Odlašati pa vlada ne more, ker se bliža konec postavodajni dobi. Poslanci imajo vlado popolnoma v rokah. Če se letos ne dožene odprava časniškega koleka, se ne bode jedino zato, ker ima ne le vlada temveč tudi mnogi poslanci strah pred svobodnim tiskom.

Denar svetá vladar.

VI.

Ljudstveni denar vpeljal in izdal bi se lahko na današnji kronini veljavi, ki je sama osnovana po vzorcu drugih evropskih veljav. Na njen račun izdali se bodo v kratkem novi bankovci po deset kron, kar smo že v poslednjem članku omenili. Ker se je pa te dni na Dunaji vstavil natisek petdesetakov za vedno, bodo tudi na mesto teh za navadnega človeka precej redkih bankovcev, prišli kronini bankovci ali listi po 100 kron. Ako je resnica, kar se čuje, dobili bomo ob enem tudi kronine liste po 200, po 1000 in pa — po dve kroni, ki bodo prišli na mesto predlanskim preklicanih državnih not po enem goldinarji. Vse te vrste kroninega denarja bile bi jako ugodne za ljudstveni denar in nikakor bi ne bilo toliko sitnostij in posvetovanj, stroškov in „mazanja“ za vpeljavo ljudstvenega denarja treba, kakor smo ga doživeli, ko so se pred nekaj leti pričele razprave in posvetovanja gledé na prehod avstrijske na kronino veljavo med vlado in židovsko veliko finančno, takozvanimi finančnimi baroni na Dunaji. Prehod dal bi se toraj skoraj da brez vseh stroškov izvesti, takó, da bi se zopet vpeljal papirni denar, kajti zlatá v navadnem prometu tako ne vidimo drugje, kakor v nedeljo v cerkvi na pozlačenih altarjih in svetnikih, na

zlatu veljavo nam toraj tako ne kaže čakati, kajti če se tudi res upelje, bodo kovane zlate zastopali vendar le lepo tiskani kronini listi ali bankovci in edini, ki bi ob tej veljavi s suhim zlatom plačeval, vtegnil bi le cesar sam biti. Če bi nam bili bankovci dobri ob zlati veljavi, bodo naj nam prav tako dobrodošli kot plačila pri ljudstvenem denarji. Samo ob sebi se razume, da bi morali dobiti veljeven kurs, da jih mora vsak vzeti za toliko, mesto zvencega denarja, kolikor kažejo vrednosti. Zgube bi se ne bilo nikomur bati, ker vsa država in vse narodnosti ljamejšjo za plačilo in sicer jedno plačilo.

Gledé na količino izdaje ljudstvenega denarja moramo takoj omeniti, da bi se tudi na dalje današnje meje denarnega izdavanja prekoračiti ne smele, pač pa bi se toliko pridobilo, da bi ljudje iz državnih blagajnic lahko za male obresti, recimo po dve od sto, v jako nadložnih časih pa tudi brezobrestno dobiti posojilo. Porostvo moralo bi biti dostojno, ki bi moralo skrbeti, da se ob pogojenem času brezobrestno posojilo oziroma kapital tudi res vrne. Državna banka postala bi takorekoč ljudstveni Rotšild, in obresti, ki bi se ondi natekale, porabile bi se lahko za zmanjšanje davkov pri kmetijah. Denar bi nam ostal v deželi in židovstvo bi nehalo brez dela dobro živeti in z reveževimi žulji mastiti se! V tem oziru morali bi se boriti vsi krščanski poslanci in vse krščansko časnikarstvo za vpeljavo ljudstvenega denarja in ob vsaki priliki poganjati.

Celjske novice.

(Deželni zbori) za Štajersko, Češko, Galicijo, Spodnjeavstrijsko, Koroško, Moravsko, Šlezijo in Goriško sklicani so za dne 28. decembra t. l.

(Mestni očetje celjski) sklenili so v seji dne 15. t. m. podariti „Südmark“ 50 gld. Dasi ta beraški dar nikakor ne bode pospešil jetičnega delovanja tega nepotrebne društva, moramo Slovenci vendar odločno oporekati takemu postopanju mestnega zastopa. Slovenci plačujemo skoro polovico dohodkov mestu in iz tega naj bi se darovalo društvu, ki ima namen preganjati Slovence iz rodne zemlje. Škandal!

(Papirnat goldinarje) še sprejemajo c. kr. davkarje za polno veljavo. Kdor jih še kaj ima, naj ne odlašá, jih oddati za davke.

(„Celjsko pevsko društvo“) imelo je svoj redni občni zbor dne 12. t. m. v „Narodnem domu“ v čitalniških prostorih. Iz poročila smo posneli, da bi se društvo lahko bolj krepko razvijalo, ko bi imelo potrebnih tenoristov, katerih ravno sedaj nimamo v Celji. Priporočamo torej gospodom, kateri sprejemljejo pisarniško, trgovinsko ali bodi si že katero koli osobje, da naj dajejo po možnosti prednost pevcem pa tudi telovadcem, ker si le na tak način naša društva, ktera nimajo za razvoj celjskega in spodnještajerskega slovenstva ravno najzadnjega pomena, lahko utrde obstanek ter izvrševaje svoj program, koristijo ne le na zabavnem, nego tudi na narodno političnem polji. — V odbor so bili iz

V zadnjih letih, ko ga je delo že utrudilo, bilo mu je jedno in največje veselje gospodarstvo na njegovem posestvu Šipku blizu Karlovca, katero je uzorno uredil. Vsak teden popeljal se je vsaj jedenkrat tja ter nadzoroval delo na polju, v novo zasajenih vinogradih in pri živini. Najbolj srečen je bil zunaj in še letos mi je dejal, da ga v zadnjem času nikamor več ne vleče ter da mu povsem zadostuje njegov Šipak.

Za pokojnikom žaluje vdova in šest otrok, katerim naj bode v tolažilo, da žaluje z njimi obilica prijateljev in znancev pokojnikovih. Saj je bil v Zagrebu obče čislana in priznana oseba. Opravljal je razne častne službe pri denarnih zavodih in bil član ravnateljstva hrv. eskompone banke.

Z dr. Kopačem legel je v grob veren in navdušen sin našega naroda, odločen Slovan, blag, plemenit značaj. Bodi mu lahka bratska zemlja!

Vsakdo, kdor ga je poznal in občeval kdaj z njim, ohranil ga bode vedno v prijetnem, simpatičnem spominu, kakor se ga bodem i jaz vedno spominjal z udanostjo in hvaležnostjo, koje znak naj bodo te kratke skromne vrstice! —

Koncertno pismo.

Trst, dne 13. grudnia 1896.

Dež je lil, da je bilo groza.

Nemo sem korakal pod nekim tujim dežnikom, kjer sem se popolnoma uveril, da tržaški magistrat in moj čevljar nista za nič, ker prvi je z ozirom na slab tlak kriv, da sem z vsakim tretjim korakom bil v luži, a zadnji, da sem dobil popolnoma mokre noge, kar ni ravno prijetno, če gre človek spat, a je neprijetno v superlativu, če se gre na koncert.

Ko sem srečno priromal na stopnice onega Muzinega poslopja, kamor me je „Slovansko pevsko društvo“ z ukusnim povabilom, povabilo na svoj „veliki koncert“, otrese sem se prav pošteno, ter ubral obraz z sočalno-nevoljne gube, da bi blagajniku rekel: „Škandal, tako vreme!“

A blagajnik je bil dobre volje; njegov obraz je bil ves razsvetljen z ono značilno radostjo, koja je naravna posledica dobremu — materijalnemu vspehu.

„Kje pa čepiš tako dolgo? sedaj bodeš pa stal — sedeži so že vsi oddani, a tudi drugega prostora bodeš težavno našel za svoj trebuh“ me je pozdravljajal ter me tiščal v dvorano, kjer sem našel res le še celo majhen prostorček za se, za to pa pol tisoč veselih obrazov, na kojih je ta večer slovenska pesem slikala vse varijacije blaženega navdušenja in užitka.

Vojaška godba je vglasevala svoje instrumente, kar ni bilo v vspredu, zato sem še lahko premotril navzoče.

Res, zbrano društvo, nekaka smetana tržaških in okoličanskih Slovencev.

Videl sem vse tiste delavne može — politike, koji se noč in dan trudijo, da pribore Slovincem ob Adrijanskem morju, kar je sicer že naše, a je po nesrečnih naključjih postalo nekak monopol v rokah naših nasprotnikov, no s svojim pametnim počenjanjem pridobili so si že malo ne popolno hegemonijo na polju dobre politike slovenske — videl sem pa tudi lepo število onih, ki sučejo uma svitile meče — naše književnike in književnico Marico z vsem svojim idejalnim „slovenkinim“ štabom — videl sem marsikatero

voljeni: Predsednikom g. dr. Hinko Šuklje, podpredsednikom g. Ivan Rebek, tajnikom g. Franjo Jošt, blagajnikom g. učitelj Franjo Krajnc, odbornikoma gg. Andrej Perc in Alojzij Terček. Namestnika sta: gg. Ivan Dobršek in Jakob Križman. Dal Bog, da bi se pri občenem zboru gojene nade in izrečene želje izpolnile ter kličemo marljivemu društvu: Le pogumno na delo in krepko naprej!

(„Celjski Sokol“) sklicuje za nedeljo dne 3. prosinca 1897, ob 2. uri popoldne, izvanredni občni zbor, v čitalniške prostore v „Narodnem domu“. Na dnevnem redu je pogovor zaradi prireditve letošnje predpustne sokolske maskarade, ktera se ima vršiti v veliki dvorani „Narodnega doma“ in določitev dneva za isto. Nadalje se ima vršiti dopolnilna volitev v odbor in se razgovarjati pri slučajnostih o delovanju društva za bodoče leto. Bratje „Sokoli“! Ker nam je rešiti jako važno vprašanje, zaradi prireditve maskarade, smatral je odbor za svojo dolžnost, da sliši glede tega mnenje vseh svojih pn. članov ter je sklical zato izvanredni občni zbor. Da se zamoremo torej tem temeljiteje razgovarjati in da bode sokolska maskarada, ki se letos prvič vrši v krasnih prostorih „Narodnega doma“, tudi vredna in dostojna te palače, vabimo Vas, da se občne zboru polnoštevilno vdeležite.

(Odvetniška zbornica v Gradci) imenovala je gosp. dr. Josip Srneca v Celji, namestnikom umrlega odvetnika g. dr. Friderik Babnika.

(Umrli je) dne 14. decembra t. l. č. g. Florijan K'eine, duh. svetovalec, župnik in profesor v pok. v 77. letu starosti. Rojen bil je v št. Petru v Medvedjem selu in bil leta 1845. v mašnika posvečen. Služboval je na Sedmograškem v Hermanstattu za profesorja in nazadnje župnikoval je na Bizelskem. Rajni gospod je bil zelo blag človek in obče priljubljen. Pogreb njegov dne 16. t. m. bil je veličasten. Dvaindvajset gospodov duhovnikov z mil. gospodom opatom na čelu spremilo ga je k večnemu počitku. Ljudstva pa se je bilo nabralo na stotine. Naj počiva v miru!

(Volitev občinskega zastopa okolice Celje) vršila se je dne 14. in 15. t. m. Izvoljeni so naslednji gospodje: I. volilni razred. Odborniki: 1. Lipovšek Franc, posestnik v Medlogu. 2. dr. Vrečko Josip, odvetnik v Celji. 3. Brežnik Gašper, posestnik v Medlogu. 4. Krašovec Franc, posestnik na Ostrožnem. 5. Šribar Andrej, posestnik na Dobrovi. 6. Šorn Franc, posestnik na Ostrožnem. 7. Čečko Jernej, posestnik v Pristovi. 8. Kandolf Anton, posestnik na Dobrovi. Namestniki: 1. Mirnik Martin, posestnik v Medlogu št. 4. 2. Velenšek Franc, posestnik na Ostrožnem. 3. Majer Martin, posestnik v Košnici. 4. Lednik Jože, posestnik v Lokrovci. II. volilni razred. Odborniki: 1. Majdič Peter, pos. paromlina v Sp. Hudinji. 2. Severšek Janez, posestnik v Pristovi. 3. Dr. Srnec Josip, odvetnik v Celji. 4. Fazarinc Anton, posestnik na Ostrožnem. 5. Lednik Martin, posestnik v Lokrovci. 6. Goligranc Ferdinand, posestnik v Gaberjih. 7. Radaj Ivan, posestnik

na Bregu. 8. Bobnič Andrej, posestnik v Košnici. Namestniki: 1. Kmecl Janez, posestnik v Gornji Hudinji. 2. Male Martin, posestnik v Gornji Hudinji. 3. Dolenc Anton, posestnik v Košnici. 4. Planinšek Janez, posestnik v Medlogu. III. volilni razred. Odborniki: 1. Glinšek Matevž, posestnik na Gornji Hudinji. 2. Škraber Mihal, veleposestnik na Lavi. 3. Šah Karl, posestnik v Liscach. 4. Janič Jakob, veleposestnik Freienberga. 5. Mirnik Martin, veleposestnik v Medlogu. 6. Kodela Martin, posestnik na Dobrovi. 7. Dr. Dečko Ivan, odvetnik v Celju. 8. Milost. g. Franc Ogradi, opat v Celji. Namestniki: 1. Mirnik Janez, posestnik na Babnem. 2. Šah Karl, posestnik na Babnem. 3. Krošič Jože, posestnik na Ložnici. 4. Marčink Jože, posestnik v Gaberjih. Volitve udeležilo se je precejšno število volilcev. Nemškutarji so tokrat popolnoma izostali. Pred devetimi leti bila je prva zmaga na strani Slovencev, danes pa so nemškutarji tako brez moči, da se volitve niti več ne upajo udeležiti. Vsi novoizvoljeni odborniki so vrli narodnjaki in dobri gospodarji, kar je tudi najbolje poročstvo uspešnemu gospodarstvu pri občini.

(Okrajni zastop celjski) imel je dne 16. decembra t. l. svojo veliko skupščino. Zborovalo se je v krasni dvorani „Narodnega doma“. Nasprotniki se seje niso vdeležili. Vlado je zastopal c. kr. komisar Zoff. Dnevni red vršil se je mirno stvarno in brez nepotrebnega oporekanja. Zapisnik zadnje velike skupščine se odobri. Setava proračuna za leto 1897. se po temeljitem razpravljanju na predlog dr. J. Dečka vsprejme. Revizorjem računov za leto 1896. izvolijo se Dragotin Hribar, Jakob Jerič in dr. Schurbi. Prošnjam občin celjskega okraja, da smejo pobirati nad 20% doklade za občinske potrebe se ugotovi. Poravnava med občno in sosesko Teharje se vzame na znanje in potrdi. Požarni brambi v Celji se dovoli enoletna podpora 50 goldinarjev. Pogodba med občno Novacerkev in gospodom Suharipa se potrdi. Glede ceste št. Jurij-Gangež se odboru naroči, da naprosi deželnega inženirja, da izdela potrebne načrte in napravi proračun. Mestu Celju se dovoli za brv, ki bi šla pod železniškim mostom na cesti Celje-Teharje št. Jurij ob juž. žel. ob času povodnje 25 gld. podpore. Občini Mala Pirešca se dovoli 50 gld. za napravljen most. Cesta čez Medlog na Brežniku ima se graditi takoj spomladi. Z napravo ceste Teharje-Lubečna čaka se naj, da pride podrobni projekt; za popravilo ceste iz Vojnika na Šmartno dovoli se 100 gld., kateri se izplačajo, kadar bode občina predložila račune o dotičnem popravilu. G. Lipuš predlaga, da se napravi v nadaljevanje ceste Medlog-Šmartin okrajna cesta iz Šmartna do Novcerkve, kateri projekt se odloži na poznejše čase. Predlanci v št. Pavlu dovoli se preložitev občinske ceste po predlogu g. Zanier-a. G. Friedrich predlaga, da se preskrbi za cesto v Grižah boljši t. j. tolčen posip. Okrajni zastop sklene protestirati proti napravi hiše nesramnic, ktera stoji ob okrajni cesti Celje-Šmartno. Za peš pot od Celja skoz Gaberje dovoli se po predlogu g. dr. Dečka znesek po 200 goldinarjev.

se tiče umetnosti, ni nikdar pozabila, da svira ljudem, koji godbo ljubijo in umevajo, pozabila pa tudi ni, da svira pri slovanskem koncertu, saj je izvajala le take komande, koji so naši, nam mili in dragi.

Najzelnije pričakovane, so pač bile „Narodne pesmi“, s kojimi so si že naši stari kratkočasil srce, s kojimi je zbor „Glasbene Matice“ in njegov pevovodja Hubad žel na Dunaju tolike vspehe in priboril slovenski pesmi internacionalni ugled, pa tudi „Slovansko pevsko društvo“ zaslužilo si je in dobilo splošno hvalo. S „Stoji, stoji tam Beligrad“, pokazal je moški zbor, kaj da zna. Ko so zapeli „Ko b' sodov ne bilo“, bila je že cela dvorana v popolni oblasti pevcev, koji so nas igranje vodili s svojim petjem po sinjih višavah radosti in veselja, pa tudi po bolečnih potih srčnih ran in tug.

„Zmiraj vesel“ nam je hudomušno potrkal na našo lahkoživsko nrav, a „Lovska“ je dregnila posebno v prilične spomine navzočih lovcev (morda je bilo tudi kaj nedeljskih).

Pevcem so se pridružile pevke.

(Vabilo) k „Božičnici“, ktero priredi „Katoliško podporno društvo“, dne 22. grudnia 1896. leta v prostorih šolskih sester v Celji. Vsopred: A. 1. Pesem: P. H. Sattner, „Venec zlatih zvezd“. 2. Deklamacija: „Na sveti večer“, Šotelj Marija. 3. Sviranje na citre. 4. Deklamacija: „Pot do nebes“, Vašič Marija in Suhač Anica. 5. Pesem: Vilhar, „Bledi mesec“. 6. Deklamacija: „Popotnik“, Magolič Milka. 7. Deklamacija: „Šaljivi pripovednik“ Kokelj Amalija. 8. Pesem: Dr. Ipavice, „Savska“. B. Igrokaz: „Kdor ne uboga, tepe ga nadloga“, v enem dejanji. Osebe: 1. Oče, Strašek Amalija. 2. Mati, Weiss Zofija. 3. Jožek, Kosi Viktorija. 4. Micika, Vrečko Zora, otroka. 5. Šrečko, sosedov sin, Kokelj Amalija. C. Razdelitev božičnih daril. Začetek ob 3. uri popoldne. Odbor „Katol. podpornega društva“.

(„Katoliško podporno društvo v Celji“) naznanja, da se srečkanje efektne loterije ne vrši dne 26. decembra t. l. temveč se preloži na prihodnje leto v decembru.

(Celjani in g. dr. Schmiderer.) Glede vprašanja o okrožnem sodišču v Mariboru, oglašil se je v „Tagespošti“ deželni poslanec dr. Schmiderer, dokazujoč iz zgol stvarnih razlogov potrebe okrožnega sodišča v Mariboru. Maribor se že ves čas poteguje za lastno okrožno sodišče in mnogokrat se je tudi deželni zbor izrekel na merodajnem mestu zanj. Odlagala se je pa ta zadeva vedno iz gmotnih razlogov. Zdaj pa, ko bode uveden nov civilnopravni red, postala je zadeva resna in se mora rešiti in sicer v prid Maribora. Mi popolnoma pritrujemo razlogom dr. Schmidererja, a Celjani bodo kričali, da je odpadnik, da tepta koristi in pravice nemštva itd. Dr. Schmiderer se bode lahko tolažil. Koristi in pravice nemštva on bolje razume in zastopa, kakor smo mi Slovenci že večkrat občutili in je gotovo tudi pristnejši Nemec kakor so Celjani, katere so rodile večinoma slovenske matere.

(Celjski nemški listič) nam Slovincem večkrat očita, da nam je v politiki samo za dobra mesta, ne pa za resnične koristi ljudstva. Posebno tega nam ne more odpustiti, da zahtevajo naši poslanci vsaj jeden sedež v deželnem odboru. O tej zadevi oglašil se je zopet v svoji zadnji številki, kjer nam očita „Stellenjägeri“ Merijo pa le po sebi, ker se na vse pretege trudijo, da bi jednega iz svoje nemške narodne stranke spravili v dež. odbor. Dr. Derschatta je njih izvoljenec in jim bo ravno prišel prav, ker dr. Schmidererja gotovo ne bodo več marali, ko se jim je v mariborskem vprašanji tako hudo zameril. Torej, vedno je tako: Če dva storita isto, ni isto.

(„Deutsche Wacht“) zmerja v svoji neotesani šegi slovensko „predrznost“, da se vabijo Nemci, namreč nemški udje okrajnega zastopa v „Narodni dom“, ta „trdni spomenik slovenske drznosti v nemškem mestu“, in toži, da se predstavljajo seje okrajnega zastopa iz „nevtralnih tal“ v „stavbo hujskanja“ (Hetzbau) No, „nevtralna tla“ sejam okrajnega zastopa so bila tla čudno „nevtralna“ mestnozbornske dvorane, potem ravno tako „nevtralna“ dvorana celjske nemške mestne

„Je pa davi slanica padla“, nas je kot lju-beznjiva stara znanka pripravljala na „Prišla je miška“.

Od kitice do kitice je priprosta, a nagajiva in šegava resnica dražila bolj naše organe za smeh, ko pa je prišlo v ogromnem basu: Prišel je medved — počilo je — plošni smeh v dozdaj še nepogruantanem akordu oglašil se je, z marsikojega očesa, pridrl je potok solz, ter jo zadovoljno vrezal po od smeha rudečem obrazu.

„Luna sije“ nas je primorala, da smo postali — vsaj za trenutek — romantiki in fantasti, da smo pri pesmi čutili vsaj deloma isto, kar je čutil Prešeren, ko jo je prvi zapel, — pel, a tako lepo pevane slišal gotovo ni nikdar. Srce mi je postalo nepokojno — gledal sem po dvorani — tje gori na oder, ter zrê, koji pevki bi mogel ono pesem saj v duhu zapeti. Vse so bile v belih oblačilih, le jedna v žaljubno črnem, vsem je sijala po obrazu ona rajska miloba, koja si le pri angeljih mislimo, vse so odpirale po taktu svoje ustice, ter kazale bele zobke, a za njimi so stali, kot bajni varuhi, črno ufrakovani pevci.

blestečo uniformo in kar je vse posebno vzradostilo, zastopnike vseh slovanskih narodnosti, koji bodo, če se vrnejo spet v daljni svoj domači kraj, svojcem pripovedovali o milobi naše pesmi te: uvideli, da v naših pesmih žije isti slovanski duh, ko v njihovih.

Bujna paša za oči pa so bile dražestne gospe in gospice, v ukusnih, elegantnih toaletah, le, da, ko sem si nasnoval idejalno iluzijo, da imam kot muž in z menoj več drugih, laskavo in samo ob sebi umevno čast, biti trn med temi divnimi in mičnimi rožami in rožicami, — sem nekako razočarano gledal vse, ker prihajale so sem in tje z nežnih ustic na moje uho laške besede — no, tega narodnega greha sem se v Trstu že precej navadil, ker akoravno narodna zavest, enkrat vzbujena, nikjer ni toli plameneča, ko ravno tukaj, se more s Trstom glede omenjenega narodnega greha mogoče le Ljubljana in Celje s svojim nemškutarjenjem meriti...

Godba se je oglašila z našim starim, pa še vedno novim „Naprej“.

Splošno moramo godbi — vojaški godbi — izrekati kot kritik popolno priznanje, ker, kar

branilnice, dokler so Nemci imeli večino v okrajnem zastopu. Ko smo Slovenci prišli do večine, zaprli so „nevtralni“ celjski „Nemci“ okrajnemu zastopu celjsko mestno in hranilnično dvorano. Predsedništvo okrožnega sodišča je potem prepuščalo svojo posvetovalno ali porotno dvorano skupščinam okrajnega zastopa, pa znano je, da nobena teh dvoran ni prav pripravna za zborovanje okrajnega zastopa. Zato se je zadnja skupščina sklicala v prostor, ki je prav dober za take shode. Ko bi bilo Nemcem za pospeševanje pravih namenov okrajnega zastopa, prišli bi k seji v „Narodni dom“ ravno tako, kakor so svoj čas hodili Slovenci v dvorano mestnega zbora in dvorano mestne „nemške“ hranilnice. Članek „vahtarice“ pa je samo metanje peska v oči takim ljudem, ki razmer ne poznajo, — vsaka beseda tega članka je izraz popolnoma divjaškobesnega sovraštva do Slovencev, pojav najgrše nestrpnosti in — nečlovečnosti! Kajti gospodje celjskega nemškega lističa še vedno gojijo srednovečno misel, da imajo oni sami biti „gospodje“, Slovenci pa da jih že žalijo, ako postavijo — svojo hišo sebi in v njej zborujejo z zastopi, ki so v njih rokah! — Presosno narodnih in ž njimi v tesni zvezi stojećih družabnih razmer — zaspali so Nemci v Celji! Njih ošabno napuhnjeno zaničevanje idej, ki gonijo kolesje naše dobe, pokazalo jim bode, ko se zbudijo, zoro, pred katero se bode njih domišljevanje razpršilo, kakor megla pod zmagonosnim solncem!

Spodnje-štajerske novice.

(Vojniški občinski zastop) pa razume gospodarstvo. Letos je prosil da se mu dovoli pobirati 60% občinske doklade na vse direktne davke. To je edina občina v celim celjskem okraju, da pobira tako visoko doklado. Tukaj kažejo nemškutarji, kako znajo gospodariti in Moric Stallner je lahko ponosen kot župan, da razume tako gospodarstvo. Ubogi seljaki! Zadnji čas je res, da se Vojničanje otreso takega gospodarstva in pokažejo nemškutarjem v občinski hiši, kje je naredil zidar luknjo za take ljudij.

(Z Vranskega) se nam piše: Neizprosna smrt nam pobira letošnje leto v tukajšnji župniji kaj nemilo mlade, kakor tudi stare ljudi. V zadnjih tednih so bili večkrat dnevi, ko smo imeli po tri mrljice. V tem letu je do sedaj umrlo že 103 oseb in to v župniji, ktera še ne šteje čisto 3000 duš. — In sedaj se prikazuje na nekaterih krajih huda nalezljiva bolezen — legar. — Bog nam pomagaj!

(Novoizvoljeni okrajni zastop vranski) bode imel prihodnji ponedeljek 21. dec. t. l. svojo prvo plenarno sejo. Na dnevnem redu je tudi povišanje dosedanjih okrajnih doklad. Novi odbor ni sestavljen po primeri davkoplačevalcev. Občini Vransko in Jeronim nimate nobenega zastopnika v odboru. — Ker bodo morali novi odborniki od daleč semkaj hoditi k odborovim sejam, bode to okraj zopet več stalo, kakor poprej in to bode čutil celi okraj. Sicer pa mislijo nekateri odborniki, kakor se sliši, to častno službo

Cel romantičen „intermezzo“ podrla mi je resnica „Bratci veseli vsi“, ter me je zavela v pevske misli, a pri „Ljubca povej, povej“, zaprl sem oči, ter se zamislil tje, na zeleno Štajersko — duh moj je gledal konverzациjo pogledov v dvorani.

„Škrjanček poje, žvrgoli“ ni pretrgal niti onel misli, le zasukal mi jo je na prijetno veselo stran, da sem lahko brez srčnih občutkov prve vrste uspešno sodeloval pri viharjem ploskanju.

„Sarafan“ je pri naših koncertih moderna točka, za nas vedno mikavna s svojo resnobno radostjo ali radostno resnobo.

Dvomljivo pričakovali smo „Hrvatske davorije“ moški zbor s spremljevanjem orkestra. To je za nas nekaj novega, a tudi za naše pevce, zato se pač moramo diviti in čuditi dovršenosti, s kojo so to točko in „Gorenjski slavček“ peli.

Največji utis pa je učinila zadnja pesem, veličastni Försterjev „Ave Maria“ mešan zbor s spremljevanjem orkestra.

Rekel bi, pobožna tihota je zavladala po dvorani pri prvih zvokih. Glasovi pevk, pevcev

brezplačno opravljati in to bi bilo tudi prav in zares častno!

(Načelnikom okrajnega zastopa na Vranskem) potrdil je presv. cesar č. g. Franca Zdolška in namestnikom g. J. Apata, posestnika na Vranskem.

(Vabilo.) Kmetijsko bralno društvo v Bočni priredi veselico 27. decembra 1896. I. Vspored: I. Obočni zbor ob 4. uri popoldne. a) Pozdrav t. č. načelnika. b) Poročilo blagajnika. c) Vpisovanje novih udov. d) Vplačevanje letnine. e) Volitev novega odbora. f) Dogovori o naročbi časopisov. II. Deklamovanje (pesmi) III. Šaloigra: „Svoji k svojim“. IV. Prosta zabava. Opomba. Prve tri točke vršijo se v šoli Bočna, a zadnja v gostilni gosp. Ivana Purnat, pd. Ferž-m. Vstopnina k igri 10 kr. za osebo. K obilnej udeležbi vabi uljudno odbor.

(Novašitfa pri Gornemgradu.) Po velikih naporih postavili smo za ta kraj krasno šolsko poslopje, katero je bilo dne 29. novembra t. l. blagoslovljeno in izročeno svojemu namenu.

(Okr. zastop Gornjigrad.) Presvitli cesar potrdil je načelnikom okraj. zastopa v Gornemgradu g. Anton Goričarja, namestnikom pa č. g. Josip Dekortija.

(Bralno društvo v Studenicah) priredi dne 27. grudna t. l. v gostilni g. J. Koropec veselico s petjem in gledališko igro. Vspored in vse drugo naznani se v prihodnji številki. Ker se druga vabila tokrat ne bodo razpošiljala, vabi tem potom odhor vse prijatelje izbornega petja k prav obilni udeležbi.

(Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo) zboruje 28. t. m. ob 11. uri dopoldne pri Sv. Križu po sledečem vsporodu: 1. Zapisnik in dopisi. 2. Poročilo in račun o Vodlakovem spomeniku. 3. Schwentnerjevi zvezki. 4. Pobiranje društvenine. 5. Slučajnosti.

(Otvoritev nove šole v Dobji pri Planini.) Dne 30. novembra t. l. je bila komisija za pregled novega šolskega poslopja v Dobji, katera je stavbo spoznala za prav dobro in dovolila poduk v njej. Šola se je otvorila potem še le 5. decembra t. l. s sledečim vsporodom: a) Slovesni sprevod iz sedanje šole v cerkev. b) Slovesna sveta maša ob polu 9. uri. c) Slovesni sprevod šolske mladine iz cerkve v novo šolsko poslopje. d) Blagoslovljenje šole. e) Po blagoslovljenji šole govoril je tukajšnji č. g. župnik slovesni govor, v katerem je krepko priporočal šolski mladini pridno obiskovanje šole in ohranjenje tam podeljenih nauk, krepko opominjaje tudi vse navzoče stariše, da bi otroke pridno pošiljali v šolo, ker šola je prva in najpotrebnejša odgoja mladine in razloži tudi pri tej priliki hude posledke otrok, kateri šole ne obiskujejo. f) Pogostenje šolskih otrok. Velika množica navzočega ljudstva bila je ginjena in se s solznimi očmi zahvaljuje gosp. župniku za slovesni govor in voditelju stavbe za velik trud in skrb med delom. Potem se izročijo ključ šolskemu vodstvu. Vsi pravi in odkritosrčni prijatelji šole in naše slovenske mladine bili so izvanredno veseli in

— lepo krdelo jih je pod vodstvom strokovnjaka Bartelja — in godbe so se objemali in se v tem nežnem objemu dvigali tje gori nad zvezde — a mi smo jim sledili s svetim strahom.

Niti dihati se nisem upal, a tudi drugi možje ne, le nežnemu spolu vzdignil je oni že tolikrat opevani, a še nikdar v takej množini čuten dih prsi — na oder smo zrlili le z občudovanjem, ker zdelo se nam je, da gledamo dobre duhove, ko pevajo svojemu Vladarju nadzemeljsko slavo.

Godba, katera je koncert začela, ga tedaj tudi končala, zvalila nas je s prijaznimi glasovi nazaj na zemljo.

Z blagimi čuti zapustil sem dvorano, ter sem spet stopical z jedne luže v drugo, a hudovati se nisem mogel niti na magistrat, niti na svojega čevljarja. Gromozenski.

so se tudi v prav obilnem številu udeležili te slovesnosti.

(V Zabukovji nad Sevnico) izvolili so dne 16. novembra t. l. županom Anton Požuna. Kakor vse kaže pa niso dobro ukrenili. Novi župan najel si je za tajnika nekega pisarja Komposa, ki je bil dosedaj v pisarni dr. Kautschitscha v Sevnici in ta ume samo nemški. Odbor 16 mož, je popolnoma slovenski in od teh je odvisno, če bodo res trpeli take kozlarije in pustili županu, da jim bode smešil pred svetom slovensko občino in njih dobro ime.

(Kako znajo) uradniki pri mnogih c. kr. poštah uradih slovenski, dokazuje nam pismo naslovljeno na: „N. N. v Celovcu, Koroško“. To pismo se je oddalo v Brežicah in dotični poštni uradnik, meneč, beseda: „Koroško“ je radi svoje podobnosti gotovo toliko kakor „Krško“, pošlje omenjeno pismo v mesto Krško na Kranjsko, namesto v Celovec na Koroško. Ta slučaj zopet jasno kaže puhlo znanje slovenskega jezika pri c. kr. uradnikih na Spodnjem Štajerskem. Seveda, če se vlada radi takih nedostatkov in krivic interpeluje, tedaj zmirom odločno trdi, da so od nje nastavljeni uradniki na Slovenskem popolnoma vešč narodnega jezika. — Sicer pa tudi kaže ta dogodek, kako temeljito zna dotični poštni uradnik zemljepisje, da išče koroško stolno mesto Celovec (ta beseda je jako razločno napisana v naslovu, da zamenja že radi tega ni lahko mogoča) na Kranjskem pri Krškem. Dotičnemu gospo u uradniku pri pošti v Brežicah je gotovo umestno svetovati, naj se natančneje uči slovenščine in zemljepisja. Omenjeno pismo se je shranilo in se lahko zahteva v dokaz.

(Umrli je) dne 15. t. m. gospod Anton Freuensfeld, učitelj v Ormoži, po dolgotrajnej in mučnej bolezni v 26. letu svoje starosti. — Ranjki je bil vesten učitelj, vnet narodnjak, ter vreden naslednik svojega brata pisatelja in pesnika slovenskega, Josipa Freuensfelda, katerega je pa pred tremi leti grob prerano zakril. Naj v miru počiva!

(Malanedelja.) Obč. odbor v Radoslavcih je v svoji seji dne 4. decembra t. l. imenoval radi raznih zaslug za našo ožjo in širjo slov. domovino g. A. Gregoriča v Ptui, svojim častnim občanom Živel!

(V Lembahu pri Mariboru) snujejo bralno društvo. Občni zbor se bode naznani.

(V Laznici pri Mariboru) povozil je v nedeljo na večer vlak neko ubeglo kravo. Grozno razmesarjeno našli so jo drugi dan na relzah.

(Bodoči dež glavar štajerski) je torej res grof Wurmbrand, tako saj se brzojavlja „Tagespošti“ z Dunaja s pristavkom, da je ministerski svet sklenil, predlagati grofa Wurmbranda in ne več grofa Attemsa. Štajerskim Slovincem je, kakor smo že opetovano poročali, prav vse jedno, kdo je dež. glavar, res nepristranskega in pravičnega moža mej deželnozborsko večino itak ni dobiti.

(Peticija štajerskih učiteljev.) Peticijo na visoki deželni zbor štajerski za ureditev službenih in gospodarstvenih razmer podpisalo je 2233 štajerskih učiteljev. Te dni odposlala se je knjigovezu v Gradec, da se veže. Tisti učitelji in učiteljice, supletni, supletinje in učiteljice ročnih del, ki niso imeli prilike peticije do 5. decembra podpisati, ki se pa ž njo vendar strinjajo, se uljudno prosijo, da to podpisanemu vsaj do 25. dec. t. l. pismeno naznani. V ta namen se naj poslužijo pole navadnega pisalnega papirja, na katero zapišejo svoje ime značaj in kraj, v katerem službujejo. Te pole, kakor tudi vse druge, ki so prepozno došle, se bodo potem še vezale ter peticiji še priložile.

Guswerk, 9. decembra 1896.

Albert Horvatek, učitelj.

Druge slovenske novice.

(„Slovenska Matica“) je razposlala vsem svojim poverjenikom naslednjo okrožnico: Kozlerjev „Zemljevid slovenskih pokrajin“ je v zalogi „Slovenske Matice“ že pred nekaj leti popolnoma pošel. Povprašuje se pogostoma po njem, a Matica ga nima več na razpolaganje. Odbor se je torej odločil, da „Matica“ izda, nov

„Stenski zemljevid slovenskih pokrajin“ s slovensko terminologijo v merilu 1—200.000 in na štirih listih. Skupna velikost vseh štirih listov bi imela 146 cm. dolžine in 155 cm. širine. Zemljevid bi bil izdelan natanko, tako, kakor generalna karta c. in kr. vojaškega zemljepisnega zavoda, in bi imel poleg praktične tudi znamenito znanstveno vrednost. Po proračunu Hoelzele tvrdke na Dunaju, s katero je „Matica“ v dogovoru, bi stalo 3000 izvodov novega „Stenskega zemljevida“ 6000 gld. Če se pa naroči le 1000 izvodov, stanejo pa 5000 gld. in vsacih 100 izvodov pozneje naročeni 180 gld. Cena je torej, če se že prvotno naroči večje število, neprimerno nižja in stane potem 1 izvod le 2 gld. Odboru je do tega, da pridejo društveniki, ki se za to stvar zanimajo, do lepega, uporabnega in tudi v zemljepismu oziru dovršenega zemljevida, ki bi jim izvrstno ustrežal na potovanju po slovenskih krajih, v šoli pri pouku, v uradu pri raznovrstnih poslih in doma pri branju slovenskih knjig; zakaj v njem bi bili vestno zabeleženi vsi količkaj znameniti slovenski kraji po slovenskih deželah, tako, da bi popolnoma nadomeščal jako razširjeno in priljubljeno nemško generalno karto. Zatorej prosi podpisani odbor vse p. n. gospode poverjenike, naj blagovolijo s priloženo naročilno polo vsaj v svojem okraju nabirati naročnike na „Stenski zemljevid slovenskih pokrajin“. Naroči se lahko vsak Matičin društvenik ali nedruštvenik. Zlasti pa prosimo gg. poverjenike, naj na naročevanje povabijo tudi krajne šolske svete, društva in javne, zlasti občinske urade. Naročilna pola naj se vrne odboru ob enem z imenikom udov za prihodnje leto. Podpisani odbor „Slovenske Matice“ se zanaša, da najde ta misel krepak odziv v vseh slovenskih krogih, in pričakuje prav ugodnega odgovora. Zakaj samo v tem primeru, če se oglasi zadostno število naročnikov, bi mogla izdati Matica nameravani „Stenski zemljevid“. V Ljubljani decembra meseca 1896.

(Nove ulične tablice) so se napravile v Ljubljani. Na prvem mestu imajo slovenski, na drugem pa nemški napis. Kakor je znano so se sprva bili napravili jedino slovenski napisi, in deloma že nabili, a je deželni odbor jih prepovedal. Na novih napisih je nemški napis mnogo manjši nego slovenski, da se tako pokaže pravo razmerje mej Slovenci in Nemci v Ljubljani. Nemškutarji so zaradi tega jako nevoljni in pravijo da je to eine „kleinliche“ Rache. Govori se pa tudi, da nekaterim Slovincem to tudi ni všeč. Tistim, ki s sedanji napisi v Ljubljani niso zadovoljni, bi svetovali, da pridejo k nam v Celje, pa bodo videli, koliko se pri nas ozirajo nemškutarji na slovensko manjšino, dasi je razmerje v Celji več Slovencev nego Nemcev v Ljubljani. Ko bi vendar kranjski Slovenci se spametovali in se združili, ter korenito pomedli z nemškutarji, ki na Kranjskem vsled razpora mej Slovenci zopet vzdiguje glavo.

(„Rimski Katolik“) ne bode več izhajal, ker je njegov utednik dr. A. Mahnič imenovan za krškega škofa. V Ljubljani bode začela pa izdajati „Leonova družba“ list, s podobno smerjo. Kakor se govori, mu bode urednik profesor temeljnega bogoslovja in modroslovja v ljubljanski bogoslovnici dr. Krek.

(Zveza kranjskih veteranskih društev) se snuje. Pravila je vlada že potrdila in nedavno je bil osnovni občni zbor.

(O poslovanju banke „Slavije“) od početka letošnjega leta do 30. septembra 1896 dohajajo nam uvaževanja vredna data: od 1. januarja do 30. septembra 1896 predloženo je bilo v življenskih oddelkih 3186 ponudeb s zavarovanim kapitalom 4.268.560 gld. Sprejetih bilo je 2639 ponudeb za kapital 3.590.240 gld. a. v. Zavarovalnina znašala je v tej dobi 789.867 gld. 57 kr. a. v. Izplačanega kapitala po umrlih članovih bilo je letos do konca septembra 224.158 gld. 14 kr. Izplačanih kapitalov v obče od početka poslovanja banke do konca leta 1895. bilo je 25.553.849 gld. 30 kr. Reserve in fondi znašajo 7.298.184 gld. 77 kr. Vsem zavarovancem izplačevala se bo tudi letos 10% dividenda. Ta ugodni uspeh kakor tudi jako ugodni pogoji za zavarovanje kapitalov, kakor tudi penzije so pač

najboljše priporočilo, da obujajo zaupanje v naš domači zavod.

(V Krškem) je namesto odstopivšega gosp. Rumpreta izvoljen županom g. dr. Tomaž Romih, meščanski učitelj.

(Bralno društvo v Trebnjem) imelo je občni zbor dne 13. t. m. Izvoljeni so bili: Predsednikom g. Viljem Tomic, trgovec; tajnikom g. Alojzij Jerše, nadučitelj; blagajnikom g. G. Janko Oman, c. kr. davčni pristav; odbornikom gg. Ivan Buchta, c. kr. davkar, in Janko Ruprecht, lekarnar; odbornika namestnika Gustav Spetzler in Ivan Aljančič.

(Krivica na krivico.) S Kranjskega se nam o šolskih razmerah poroča: Resnica, gola, čista resnica je, kar je pisala „Domovina“ o nastavljenji nemških uradnikov in učiteljev. Najprvo se ustanovi po nezakonitem potu nemška šola, ker za slovenske otroke nemške šole treba ni, kakor to očitno kažejo nemške ljudske šole v Ljubljani, v katerih je do tri četrt slovenskih otrok. Dokler pa na teh šolah delujejo slovenski učitelji, katerim šolski nadzorniki ne prepovedujejo takrat slovenski govoriti, kedar si drugače pomagati ne morejo; je že še potrpeti. Tako se je vsaj v Ljubljani prakticiralo pred kacinimi 5 ali 6 leti. Ali dobile so nemške ljudske šole na Kranjskem, kar 2 nemška šolska nadzornika (za kacin 30 nemških šol sta kar dva, za 70 slovenskih šol na Notranjskem pa eden sam okrajni šolski nadzornik), ki sta slovenščino silno sovražila. Prednik šolskega nadzornika Wallnerja je dovoljeval, da se sme tudi v nemški šoli govoriti s slovenskim otrokom najprvo slovensko; Wallnerja pa je že začela slovenščina, katere sam ni znal, smrdeti, in on je v nasprotju z drugimi pedagogi in veljavnimi močmi kar prepovedal, da bi učitelj nemške šole z malim slovenskim otročičem spregovoril slovensko besedo. Enako hud je bil Knappitsch, ki je kmalu za Wallnerjem dobil enako višjo službo (oba sta postala ravnatelj). Tudi ta je bil za nemštvo vnet, tudi ta je učiteljem „Deutschthum“ in ne samo „deutsche Sprache“ priporočal, slovenščino pa črtil v šoli in zunaj šole. Ako je učitelj na nemški šoli hotel prevesti slovenskim otrokom kaj na slovensko, da bi ubogo dete vsaj kaj umelo, zadril se je: „Uebersetzen Sie nicht, die Ausdrücke decken sich ja nicht“. Take nemške pedagoge smo imeli slednje čase na Kranjskem. Kaj pa nas čaka še?! Nič dobrega ne! Neki okrajni glavar je za Knappitschem sicer točil solze pa tukaj prerokoval, da bode naslednik še hušji. In res se pripoveduje, da se išče na Knappitschevo mesto cvet ljubljanskih nemških učiteljev, in v terno, ki ga dela nekdanji narodni c. kr. deželni šolski svet, utegnejo priti: Benda, Binder, Hintner, sami veliki Nemci, predsedniki in podporniki nemškega „Schulvereina“ uredniki in sotrudniki „Laibacher Schulzeitunge“, edinega nemškega Slovincem zelo sovražnega lista na Kranjskem.

(Tatinska družba) se klati okrog Ilirske Bistrice na Notranjskem. Nekemu trgovcu so spraznili prodajalnico in z vozom odpeljali ukradeno blago. V treh drugih krajih so jih pregnali. Neki trgovec je streljal za njimi, a so nazaj streljali. Govori se, da so tatje prišli iz Istre, kjer so pobegli iz rovinjske kaznilnice.

(Vipavska železnica.) Vlada deluje na to, da grajenje vipavske železnice dobila italijanska podjetnika Antonelli in Dreosi, katerih jeden ni niti avstrijski državljani. Slovenci se močno upirajo tej nameri, ker bi sicer slovenski delavci pri tej železnici ne imeli nobenega zasluga. Italijanska podjetnika namreč ne tajita, da dobila delavcev iz Italije.

(„Schulvereinsko podružnico na Trbižu“) so zopet oživeli. Vodita jo c. kr. gozdni pristav Rückensteiner in dva učitelja. Gotovo jako značilno za koroške razmere.

(Hišo) z velikimi dvoranami za shode in veselice mislijo zidati v Celovcu. Radovedni smo, če jo bodo hoteli prepustiti Slovincem, ki imajo večkrat dobro obiskovane shode in veselice. Najbrž ne!

(Kdo bode deželnosodni predsednik v Celovcu.) Kakor poroča vladni „Reichswehr“ prideta v poštev za mesto deželnosodnega predsednika v Celovcu poleg dr. Fr. Perka in dr. pl.

Pflügla še deželnosodni nadsvetnik v Gradcu Greistorfer in začasni vodja celovškega nadso-dišča dr. Heiss. Ta dva ne znata slovenski. „Reichswehr“ misli, da bode dr. Heiss deželnosodni predsednik. Dr. Heiss Slovence običajno imenuje „windische“.

(„Mir.“) V Celovcu izhajajoči „Mir“ bode imel po novem letu posebno poučno zabavno prilogo.

(Tržaška italijanska šolska mladina) se noče učiti avstrijske zgodovine. To je najnovejša posledica sedanjega vladnega sistema v Trstu. 18 učencev tržaške mestne gimnazije je prosilo, da bi se osvobodili zrelostnega izpita iz zgodovine. Vseh teh 18 osmošolcev zna sicer jako dobro italijanski zemljepis in zgodovino, a o avstrijski zgodovini pa nima nobenega pojma. Profesor pl. Luyh, ki je sicer znan zaradi svoje prizanesljivosti, je dijakom naročil, naj pridejo pred zadnjo soboto v šolo, da jih izpita iz avstrijskega zemljepisa in zgodovine. Dijaki pa niso prišli v šolo, temveč poslali ravnatelju pismo, v katerem tožijo imenovanega profesorja. Pozneje so pa šli še osebno k ravnatelju profesorja tožiti. Zaradi tega njih postopanja so sklenili tri dijake izključiti, drugi dobe slab red v vedenju in zgube ustanove. Toda to bi še prenesli, a najhuje je pa jim, da se bodo morali učiti jim toli zoprno avstrijsko zgodovino in zemljepis, drugače ne dobe zrelostnih spričeval. Ta dogodek je zopet dobro pokazal mišljenje tržaških Italijanov.

(Odlikovani škof.) Sv. oče papež je podelil bivšemu tržaškemu škofu Glavini naslov nadškofa nadškofije Pelusij v Egiptu.

(Samomor.) V Trstu se je ustrelil 23letni vojak Josip Škrl od sv. Križa. Iz pisma, ki ga je ostavil, je bilo vidno, da se je ustrelil, ker se mu je tožilo po domu.

(Zasačen morilec.) V Trstu so zaprli nekoga Mozetiča, ki je na sumu, da je dne 30. novembra t. l. zvečer smrtno ranil 41letnega delavca Faturja. Poslednjega so bili našli malo živega z razparanim trebuhom.

(Okrajno glavarstvo za tržaško okolico.) V proračunskem odseku je g. Nabergoj sprožil misel, naj se osnuje okrajno glavarstvo za tržaško okolico. Vladni zastopnik je izjavil, da ne more povedati, kako stališče o tej stvari zavzame vlada. Proračunski odsek je pa v posebni resoluciji priznal važnost Nabergojevega predloga.

(Legar v Pulju.) Iz Pulja se nam piše: Zdravstveni odnošaji v našem mestu so naravnost obupni. Legar tako hudo razsaja, da še v Evropi ni nikjer tako hudo. Do 1. t. m. je zbolelo 761 ljudi, mej temi 303 vojakov. Sprva se je na bolezen, ki se je začela že v septembru, pre malo pazilo. Še sedaj primanjkuje zdravnikov. Promet peša, javna sprehajališča so tako prazna, kakor bi bilo vse izumrlo. Ljudje beže iz mesta. Nič se ne kaže, da bi bolezen kmalu ponehala.

(Poneverjenje v Motovunu.) Govori se, da je v Motovunu v Istri pod italijansko občinsko upravo poneverjeno mnogo tisočakov. Nekateri trdijo, da 32.000 gld., drugi da še več. Deželni glavar Campitelli in računovodja pri deželnem odboru Shersina bila sta nedavno v Motovunu. Preiskala sta vse občinsko gospodarstvo. O uspehu tega preiskavanja je vse tiho. Če bi govorice bile popolnoma neosnovane, bi italijanski listi gotovo ne molčali. Želeti bi bilo, da deželni odbor stvar pojasni in se malo pobriga, kako gospodarijo druge italijanske občine v Istri.

Druge avstrijske novice.

(Sedanji državni zbor) je bil voljen 1891. leta. Tedaj je bila prva volitev v Trstu dne 27. februarja in prvo sejo je državni zbor imel dne 9. aprila 1891. leta. Ker je zakon nejasen, se ne ve, mu li poteče doba po preteku šestih let od prve volitve ali po preteku šestih let od prve seje. Dosedaj se je še vselej državni zbor poprej razpustil in se torej to vprašanje še ni rešilo. Tudi drugo leto se to vprašanje še ne reši, kajti vlada misli državni zbor razpustiti pred 16. dnem februarja, kajti, kakor se govori, se bodo nove volitve pričele že mej 10. in 20. marcem.

(Državni zbor) nadaljuje proračunsko debato, ki je pa malo zanimiva. Dovolil se je vladi

z ogromno večino tudi dispozicijski zaklad, iz katerega se plačujejo vladni listi. Grof Badeni je pri tej priložnosti zopet govoril. Pokazal je, da zna z besedami dobro misli prikrivati. Koncem govora ni ničdo vedel, kaj je prav za prav hotel povedati. Grof Wurmbbrand je pa pel še enkrat slavo liberalni stranki in koaliciji. S svojim govorom pa ni napravil najboljšega vtisa.

(Proračunski odsek) se je vzlic vsem ugovorom finančnega ministra Bilinskega izrekel, da se odpravi kolek s 1. januarjem 1898. leta. Temu sklepu najbrž pritrdi tudi zbornica poslancev. Vzlic temu se pa ta kolek najbrže še ne odpravi. Gospodska zbornica bode sklep razveljavila. Vlado bi mogli prisiliti, da odjenja, jedino, ako se jej izbrše že za bodoče leto iz proračuna častniški kolek, ko bi potem proračun se do novih volitev ne dal rešiti, ako bi ga hotela vlada iz gospodske zbornice vrniti poslancem.

(Predsednik gospodske zbornice) grof Trauttmannsdorff je umrl 12. t. m. v 72. letu starosti.

(Nemško-narodna stranka) je te dni razglasila nekaj svoj program. Podoben je programu zedinjene levice, le nekaj se nemštvo bolje naglašja. O kaci zares liberalnih ali demokratskih zahtevah v tem programu ni skoro nobenega sledu.

(Bosenska deputacija na Dunaji). Na Dunaj je bila prišla deputacija bosenskih Srbov, da se pri cesarju pritoži proti tamošnji upravi. Cesar tega odposlanstva ni vsprejel. Izročilo je pa odposlanstvo spomenico s svojimi pritožbami dvorni pisarni.

(Moravski nemški poslanci) so minuli teden v torek imeli shod v Brnu. Izrekli so se za neposredne in tajne volitve za državni zbor.

(Župan praški Vincenc Greger) se je od povedal in se v zadnji seji mestnega zastopa poslovil od mestnih odbornikov.

(Izključen poročevalec.) Poročevalcu „Obzorovemu“ je predsedništvo hrvaškega deželnega zbora prepovedalo prihajati na deželnozborsko galerijo, ker ni tako poročal, kakor bi vladni stranki ugajalo.

(Podržavljenje cerkvenih posestev). Ogrska vlada misli podržaviti upravo cerkvenih posestev. Sedaj se po trditvi vlade cerkvena posestva slabo upravljajo. V resnici pa ne gre tukaj za dobro upravo cerkvenih posestev, temveč jedino za to, da bi duhovščina bila bolj odvisna od vlade. Posebno vladi ni všeč, da se po verskih šolah dovolj ne pomadjarjuje. Potem bode vlada plačevala tudi učitelje teh šol seveda iz dohodkov cerkvenih posestev in od njih tudi zahtevala, da pospešujejo potujčenje nemadarskih narodnosti.

Ogled po širnem svetu.

(Bolgarsko narodno sobranje) se je 13. t. m. slovesno otvorilo. Prestolni govor posebno naglašja dobre odnošaje z Rusijo in kako prijazno je bil knez sprejet v Rusiji.

(Dijaški nemiri v Rusiji). V Moskvi in nekaterih drugih krajih so bili večji dijaški nemiri. Začeli so se, ko se je obhajal spomin ponesrečencev na Hodimskem polju ob carjevem kronanju. Izgredi so bili političnega značaja in bili naperjeni proti policiji in proti moskovskemu generalnemu gubernatorju velikemu knezu Sergeju. Samo v Moskvi so baje 1200 dijakov in 300 delavcev zaprli. Nekaj dijakov je že obsojenih zaradi napadov na policijo, mej drugimi jeden na smrt, dva v desetletno ječo. Vseučilišče se je zaprlo.

(Turško oboroževanje). Turški ministri so te dni imeli posvetovanje, kako se pripraviti za dogodka na spomlad. V Armeniji se je bati vstaje, v Makedoniji vstaje in pobijanja mej Grki, Srbi in Rumuni zaradi cerkvenih preprirov in v Albaniji nereda ob iztirjavanju davkov. Sklenili so, da se skliče spomlad večja vojaška sila, ki bode nemire že v kali zadušila.

(Preosnove v Turčiji). Več makedonskih veljakov se je obrnilo do velevlastij, da bi delale na to, da se dovoli Makedoniji neka samouprava. Ruski veleposlanik v Carigradu Nelidov je bil poklican v Peterburg, da je poročal o položaju. Te dni se je povrnil preko Dunaja v Carigrad. Na Dunaji se je posvetoval z ministrom vnanjih

stvari Goluchovskim in sta se baje sporazumela glede preosnove v Turčiji.

(Turški sultan) se že kar norčuje iz velevlastij. Dva vojaka stoječa na straži sta brez povoda ustrelila dva Armenca. To je videl angleški veleposlanik in zahteval, da se dotična vojaka kaznujeta. Sultan je res natančno poizvedel, kako je bilo in dotična vojaka naredil za častnika in ju vzel v svojo dvorno stražo. S tem je sultan očitno pokazal, da se Anglije ne boji. Kako dolgo se bode pač smel tako rogati velevlastim.

(Španci) so silno vešli. Dobili so poročilo o zmagah na Kubi in Filipinih. Na Kubi sta v boji pala vstaški vodji Maceo in Maksim Gomez. Na Filipinih je pa v nekem boju bilo 143 vstajev ubitih in mnogo ranjenih. Po španskih mestih je zaradi teh zmag zaviadalo veliko veselje. Čuditi se temu veselju ni, kajti ni dosti manjkalo, pa bi bile Zedinjene države se potegnile za kubanske vstaje, ker vstaja na Kubi ovira trgovino. Predsednik Cleveland je bil že na to namignil v svojem nagovoru, s katerim je otvoril severnoameriško zbornico. Seveda se ne ve, če špansko veselje ni prezgodnje, kajti vstaje še ni konec, vstaji na Kubi imajo tudi še več vodij.

(Splošno preskrbovanje za starost) Na otoku Seelandiji mislijo upeljati občno preskrbovanje za starost vseh ljudi, ki imajo izpod 600 dolarjev dohodkov. Pravico do preskrbe bodo imele take osebe, ako so spolnile 60. leto in bivajo že dvanajst let na Seelandiji. Za pokritje teh stroškov se povešajo carine, vpelje naraščajoči dohodninski in dedščinski davek.

(Italija in Zedinjene države.) Italijanski delavci v Ameriki so jako sovraženi, ker po nizki ceni delajo. V Trentonu v novyorskški državi je bil hud poboj mej domačini in italijanskimi delavci. Nad 2000 delavcev se je vdeležilo pretepa. Ameriška oblastva že premišljujejo, da prepovedo prihod italijanskih delavcev v Ameriko, kakor je prepovedan prihod kitajskim delavcem.

(Italija in Menelik.) Menelik ni kar tako na lepo izpustil vjetnikov, temveč mu je Italija plačala zanje 10 milijonov lir odškodnine. Afričanski kralj je imel ta denar že v rokah, ko je pogodbo podpisal. V mirovni pogodbi je pa zaradi lepšega rečeno, da naj Italija določi, koliko plača za preskrbovanje vjetnikov.

Dopisi.

Od sv. Ane nad Teharji. Prav je bilo, da sem jo zadnjič mahnil na Teharje. Ljudje so me prav veselili. Posebno pa je šel moj poduk Resnikovemu Jarnejčetu k srcu. Ko sem mu bral levite, skomizal je s čelustmi, kakor farovski sultan o sv. Jakobu, kedar mu sitne muhe sedajo na nos; blastal z votlimi škrbinami, kakor bi jedel pamet z največjo žlico. Na koncu pa ni znal drugega odgovora, nego: Jaz pa Jelleck ne potrebujeva nobenega častnega občana; oče Kovačev pa tudi ne puste, da bi nosil kdo drug peprej to čast, kakor oni, ko so vendar ves čas svojega županovanja stregli nemškutarjem in Celjanom ter bogali Zepelna, kakor bi bili njegov policaj. — Tako, Jellek, Resnik pa Koštomaj, no vi boste komandirali Teharčane? ta bi bila pa lepa. A moj prijatelj Jernejček napihnil je rudeča svoja lica, nalik puranu, če mu žvižgaš fiči fič-fič! Če se ne zgodi po naše, pa gremo mi iz odbora, kihaj je še, kakor bi nihal najhujši poper. To bo pa nesreča. Petelini za tem ne bodo več peli, klopotec ne klopotal in žabe se bodo vse preselile. Gorje Teharjem! godrnjal sem počasi.

Videl sem, da z zabitimi ljudmi ni govoriti. Tišči ti naprej, kakor kozel v sosedov zelnik, če tudi ve, da mu kdo polomi rožičke. Pa je že tako!

Mahnil sem jo na to iskat M. Koštomaja. Govoril bi ž njim par besed. Šepnil mu nekaj na uho, kar gotovo ne bi rad, da bi pisal Vam, gospod urednik, ali pa povedal na glas. Pa je odšel na Štore. Po kaj, se nisem briga, ker si tako lahko mislim. Pri drugi priliki ga pa že dobim. Tudi on naj zve, kako sodi svet o njega delovanju.

Nazaj grede pa sem čul nekaj, kar me je še posebno pogrelo. Ako nevedni ljudje sodi-

po želji nemškutarjev in pritrjujejo njih mislim, je pri sedanjih odnošajih, še odpustljivo. Če pa izobražen človek svojo sodbo prikroja po volji naših nasprotnikov in to le radi gotovih namenov, naj ga vzame kuka — to je najmanj — kar morem reči.

Sicer mi je pa dolžnost pohvaliti odbornike krasnih Teharjev. To so možje! Obdelovali so jih nemškutarji, da je pokalo, pa zaman. Kakor skala so stali za svoje prepričanje, kar je pošteno in lepo. Ko pridem v Celje, povedal Vam bodem, gospod urednik, vse natančneje. Do tje Vas lepo pozdravljam
Vaš

puščavnik s Starega grada.

Brežice, dne 9. decembra 1896. (Tax, tri tedne okrajni glavar.) Znano je v obče, kakor rajsko veselje je zavládalo po „nemških“ Brežicah, ko je bil pred nekoliko tednov imenovan F. Tax okrajnim glavarjem; celo „Graška tetka“ je zapela slavnostno himno, češ, „mi smo mi, mi lonce peljamo“ ter namignila med vrstam svojim bralcem nekako takole: „kaj hočete uboge slovenske pare z znanimi članki v „Domovini“, Tax je postal vendar glavar in brežki okraj si mora šteti v srečo, da je dobil takega poštenjaka za političnega šefa.

To veselje imelo je pa kaj nagel in draističen konec; še črnilo se ni posušilo na dekretu, priznavajoče Taxu glavarstvo čast in že je votlo zagrmelo v vladnih višavah in vdarila je strela iz jasnega neba uprav v najlepše naklepe najmlajšega okrajnega glavarja na Štajerskem.

Tri tedne gospodaril je novi glavar, potem se je pa zgodilo to, česar smo pričakovali s popolnim prepričanjem tekem zadnjih dveh let.

Slišali smo namreč sprva, da je dobil naš pašaosemdnevni dopust, potem se je raztrosila vest, da je Tax suspendiran in v disciplinarni preiskavi, zdaj pa raznaša po brežkem mestu Taxove visticne, na katerih so zapisane sledeče besede: „Zaradi bolezni (aha!) dobil sem dalje trajajoči dopust, ter se priporočam tem potem Vašej naklonjenosti: Tax s. r.“

Naj si bo tedaj, kakor si hoče, resnica je to, da odhaja Tax iz Brežic — za večno.

Včeraj smo videli celo tropo delavcev, ki so nakladali in odvažali na kolodvor Taxovo prtljago, danes 9. decembra napočil je pa že ločenja čas.

Zadnje večerjo priredila sta prav previdno v domači hiši Taxova pitna brata: del Cotta, oče in sin po znanem receptu: „similis simili gaudet“; grenke solze prelivala je čedna ta trojica ob tužni uri; na severnem izhodu brežkega mesta čakali so pa pravi pravcati cigani najeti po lastnih Taxovih političnih pristaših, da zago-dejo odhajajočemu glavarju za slovo — mačkinjo odhodnico v dobro znanem dvočetrtinskem taktu po pristno nemških napevih: „aber aussi ... aussi ... aussi!“

Točno ob pol 10. uri nasadil je žandarmerijski oddelek (4 možje) bodala na puške in pod tem spremstvom odkuril jo je iz Brežic mož, ki je trpinčil tri leta celi okraj, surovo teptajoč pičle politične pravice ubogega naroda.

Očitnja ne maramo pisati, saj je uradovanje in postopanje tega uzornega vladnega zastopnika še v živem spominu, spoznali so ga — žal prepozno — tudi na viših mestih.

Mi pa želimo gosp. Taxu srečni pot in kličemo iz dna srca, da bi Bog dal, da ne bi Taxove noge nikedar več teptale poštenih slovenskih tal brežkega okraja.

Iz Gradca. Kakor so naznanili že brzojavi, bil je na slavnostnem zborovanju 5. dne decembra t. l. č. g. Anton Aškerc izvoljen častnim članom akad. tehn. društva „Triglav“.

Slavnostnega zborovanja, ki se je vršilo v društveni čitalnici, vdeležilo se je ogromno število društvenikov in starih hiš.

Po čitanju zapisnika dal je g. predsednik iur. Senčar besedo g. cand. jur. Spindlerju, ki je utemeljeval odborov predlog sledeče:

„Misljenje, bratje, skupno in vzajemno, ideja jedna, — to so krila naša, ki sem so na sestanek nas privedla.“

Slavna gospoda, predragi tovariši!

V dobri meri kaže vsak narod kakovost in kolikost svoje duševne naobrazženosti s tem, kako ve in zna ceniti svoje duševne velike može! Da je temu res tako, je lahko uvideti

slehnemu, kdor je do dobra prevdaryl, kakega pomena so za narod duševno vspeli velikani, kdor se je uveril o resnici, da so pogoj narodnemu blagostanju, oživljajoč element v truplu narodove bitnosti.

T.kih mož, predragi, takih za dom in narod vnetih, velezaslužnih mož imamo tudi v Slovencih.

Toda ali jih vemo tudi ceniti, — na to vprašanje opuščam odgovor. Koliko boja in prepira je bilo treba, da je prispel do slave in priznanja, ki mu gresta po pravici, prvak naših pesnikov, slavni Prešern, kolika krivica se godi v tem oziru drugim veljakom, ki so se uspešno borili z uma svitlim mečem in da ne segam v preteklost, koliko krivico in koliko napadov trpi sodobni naš pesnik Anton Aškerc!

Vprašanju zakaj, ugodil bi najbolje s pesnikovi besedami:

„Zakrivil grozno sem krivico:
Ha, ha! Govoril sem resnico.“

Anton Aškerc je znamenita prikazen v našem pesništvu, bliščeča zvezda, ki pošilja močnejše, oživljajoče žarke iz slovenskega Parnasa med slovenski rod.

„Moja Muza ni mehkužna
Bledolična gospodična.“

priznava pesnik sam, ampak krepka Spartanka je, oborožena z bakljo razsvitljujočo duševne tmine in s handžarjem neomahljive vstrajnosti. Dobro je označil s temi besedami zdravo jedro svojih poezij, ter se izpovedal pesnikom, kojega

— — — — — Muza ne poseda
V mesečini v polusanjah,
Ljubi jasne dneve,
Ljubi vroče solne žarke,
katera... se ne joče
Nad svetovnim gorjem bridkim,
ampak... „Resno kliče le na delo.“

Na delo kliče zlasti mladino, v boj in k osveti zoper sovraže Slovanstva, a ne na boj s krutim mečem, ampak z uma svitlim mečem — in če bo mladina v tem boju vstrajna, močna, obljubljuje jej zmago — slavo — in bodočnost.

Predragi, ni mi treba dalje povdarjati zdravega jedra Aškercovih poezij, razpravljati o njegovih času primernih, naprednih idejah ter s tem ogromnih zaslug pesnikovih, ki si jih je stekel z njimi za svoj narod. Mislim, da je sveta dolžnost zlasti akademiške mladine, iz koje se imajo razvijati nevstrašeni boritelji za najdražje narodove svetinje, proučevati in uvaževati neizcrpljiv zaklad, ki je nakupičen v teh poezijah, ter s tem dostojno slaviti pesnika. A ceniti ga ne samo kot pesnika velikana, ampak častiti ga tudi kot plemenitega človeka in vrlega Slovana.

Zato mislim, da govori odbor iz srca vsacega „Triglavana“, ko stopa pred slavni zbor s predlogom, da se izvoli visokochastiti gospod Anton Aškerc, častnim članom našega društva, ter mu tako naklonimo največjo čast, katero društvo zamore izkazati.

S tem bomo priznali jasno, da znamo ceniti zasluge pesnikove ter mu pokazali našo vdanost, visoko spoštovanje in ljubezen.

Ako kdo, ugodil je on besedam:

„Ne samo, kar velela mu stan,
Kar more, to mož je storiti dolžan!“

Govoru sledilo je vsestransko odobravanje in navdušenje „živijo“ klici zbranih bili so priča, da je govornik govoril iz srca vsacega „Triglavana“ in da je odbor s tem predlogom ugodil srčni želji vsacega.

Za izvolitev dičnega pesnika Aškercu častnim članom glasovali so vsi društveniki izvzemši jednega.

Slavnostni komers, ki se je vršil 9. t. m. v proslavo novoizvoljenega častnega člana bil je v resnici sijajen. Gotovo že dolgo ni bilo združeno toliko slovenskega in slovanskega dijaštva.

Obžalovali smo, da prav iz srca, da nam ni bila dana (čast) pozdraviti našega ljubljence osebno na komersu. Pa v duhu bili smo združeni z njim ter prosili Vsemogočnega, da nam ga ohrani še mnogaja leta!

Narodno-gospodarske novice.

„Zveza slovenskih posojilnic.“

Občni zbor v Celji dne 17. decembra 1896.

Predseduje državni posl. g. Mihael Vošnjak.

Osebo so bile zastopane sledeče posojilnice. Celjska posojilnica (zastopnik notar Baš). Trboveljska posojilnica (kaplan Veternik). Dolska posojilnica (župnik Fischer). Šoštanjka posojil-

nica (g. Ivan Vošnjak). Mozirska posojilnica (Marko Lipold). Gornjegrajska posojilnica (Fran Kocbek). Mariborska posojilnica (Pavil Simon). Slovensko bistriška posojilnica (Peter Novak). Posojilnica Šmihel pri Pliberku in okolico (Filip Kandut). Posojilnica v Črni (Primož Walter). Posojilnica v Sinčevsi (Jožef Lipuš). Posojilnica v Moravčah (Janko Toman). Posojilnica v Radečah pri Zidanemmostu (Jakob Rižnar). Posojilnica na Bledu (Avg. Endlicher). Posojilnica Loški potok (Avgust Endlicher). Posojilnica v Ribnici (Avg. Endlicher). Po pooblastilih: Posojilnica Šmarje pri Jelšah (Mihael Vošnjak). Posojilnica v Ormoži (Mihael Vošnjak). Posojilnica na Slatini (Fran Lončar). Posojilnica v Brežicah (Fran Lončar). Posojilnica v Sevnici (dr. Brenčič). Posojilnica v Gornji Radgoni (dr. Mayer). Posojilnica v Ilirski Bistrici (Fran Lončar). Posojilnica v Krškem (Dragotin Hribar). Posojilnica v Borštu (Dragotin Hribar). Posojilnica v Nabrežini (Drag. Hribar). Posojilnica v Trstu (Mihael Vošnjak). Posojilnica v Ziljski Bistrici (Mihael Vošnjak). Posojilnica v Tinjah (Drag. Hribar). Posojilnica v Glinjah (Pavil Simon). Posojilnica v Dravogradu (dr. Pipuš). Zastopanih je bilo tedaj 32 posojilnic.

Predsednik otvori in pozdravi vse navzoče zastopnike slovenskih posojilnic. Pove, da postava glede obligatoričnih revizij posojilnic še ni potrjena v gospodski zbornici. Vlada baje ne mara, da bi bile male zveze n. pr. 20 posojilnic, že skupina, ki bi imela svojega revizorja. Ona želi namreč, da bi najmanj 50 posojilnic moralo biti v taki zvezi in vsled tega zadržuje odobrenje omenjenega zakona. Omenja tudi, da se je v Ljubljani osnovala še druga zveza slovenskih posojilnic in dvomi, da bi bilo to v korist splošnemu posojilniškemu delovanju, posebno, ker je ta osnova na Kranjskem le posledica političnega prepira. „Letopis“ poslal se je vsem posojilnicam po vsem Slovenskem in ne glede na to ali so ali ne pri „Zvezi slovenskih posojilnic“ v Celji. Letošnje leto ni posebno ugodno glede denarnega stanja, a to ne samo pri nas na Slovenskem, temuč po celi Avstriji, zato nam ni biti posebno plašnim glede tega. Neugodna letina je vzrok temu neprijetnemu položaju in je upati, da se že v prihodnjem letu popravi. Posojilnice se letos niso tako natanjko pregledovale in to vsled tega ne, ker se je vedno čakalo na novo postavbo glede pregledovanja posojilnic.

Na predlog g. predsednika se lanski letni račun odobri, ker se vsi odposlanci strinjajo z njim.

G. Jakob Rižnar iz Radeč pri Zidanemmostu želi, da se posojilnicam natanjko pove vsakokrat, koliko so dolžne doprinesati kot prispevek k „Zvezi“. Gosp. predsednik mu pojasni, da je vse v pravilih, kar zahteva gospod govornik vedeti, natanjko določeno. — Gosp. Avgust Endlicher želi, da se posojilnice ravno sedaj prav natanjko pregledujejo, posebno, ker je on prepričan, da je velika potreba. Prosi tudi gosp. predsednika, da dela z vsem svojim uplivom proti takim malim „Zvezam“, ki bi imele le po 20 posojilnic. Šiba tudi snovanja onih posojilnic na Kranjskem, ki se snujejo ne iz potrebe, zelo nepremišljeno in le iz političnih ozirov za agitatorična sredstva. To privedi mora posojilništvo na nezdravo podlago in do konečnega poloma. Govori nadalje o postavi glede olajšav pri izposojilih in pravi, da zakon nikakor ni popoln in da ta z jedno roko daje z drugo pa grabi, in prosi g. predsednika, da bi delal na to, da se zakon tako spremeni, da bi posojilnice v resnici imele kak hasek od te postave.

Gospod Pavil Simon poroča, da je pregledal posojilnice v Framu, Slov. Bistrici, Konjicah, Mariborju, Ormožu, Sevnici, Žavci, Dolu, Gornjem gradu, Ljubnem in pa v Makolah. Naglašja, da je več posojilnicam, posebno s Koroskega, pregledal in popravil račune, predno so se tiskali, tako, da so bili potem pravilno sestavljeni. Pripravljen je tudi v prihodnjem to radovoljno storiti.

Gospod predsednik M. Vošnjak odgovarja g. A. Endlicherju in pravi, da vse ravno ni tako črno, kakor vidi g. A. Endlicher. Tudi glede posojil posojilnicam konstatuje, da je celjska posojilnica dajala vedno kolikor je mogla. Le letos ni mogla vstreči vsakomur, kar je razvidno iz tega, kar je v uvodu poročal. Nadalje pravi, da je na njegov predlog se tudi sklenilo, da mora

imeti vsaka posojilnica 10% od vlog kapitala na razpolago. Glede novih posojilnic na Kranjskem omenja, da mu je težko kaj storiti, ker ni umestno se umeševati v razmere, ki vladajo sedaj na Kranjskem. Nadalje pravi, da je g. Endlicher tako lansko leto imenovan bil revizorjem in ga prosi naj bi bil toliko prijazen, da bi posojilnice, ki so pri „Zvezi“ v dogovoru z I. Lapajne-tom, natanjko pregledal in ravno tako se mu poveri uredništvo „Letopisa“, katerega naj bi v dogovoru z gospodom ravnateljem I. Lapajne-tom sestavil.

Posojilnica v Šmarji pri Jelšah stavi predlog naj „Zveza“ odobri nasvet, kateri posojilnice prosi, da medsebojno javijo druga drugi če katera stranka prosi posojila pri izven okraja posojilnice, da se s tem zabrani to, da ne more kdo jemati tu na osebni in tam na hipotekarni dolg. Občni zbor to odobri.

Po še več važnih in za posojilništvo temeljnih predlogih in po reševanju istih se zbor zaključil ob 1. uri popoldne.

Književnost.

(„Ilustrovani narodni koledar“) za leto 1897. je ravno dotiskan in se razpošilja. Vsebina mu je: Kalendarium za navadno leto 1897. obsegajoč vse potrebno za vseh 12 mesecev. Narodna krstna imena. Dvorni koledar in rodopis vladajoče cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Nove mere in uteži. Zrebanje avstro-ogerskih srečk leto 1897. Lestvica za pristojbino kolekov. Razpredelnica za računanje obresti. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzjavni cenik. Važnejša določila poštne hranilnice. Novi denar v avstro-ogerskem cesarstvu. Zabavni del pa prinaša: Životopise s podobami. Dr. Vatroslav Oblak. Josip Lendovšek. Kanonik Karol Klun. Josip Paglar. ruzzi-Krilan. „Stepec“, prevel iz ruščine A. Aškerc. „Huda luknja“, spisal Fr. Kocbek. „Pisatelj Orlov“, spisal Fran Govekar. „Celjski grofi“, spisal pl. Radics. Važni dogodki v letu 1896. „Oznaniha“. — Cena elegantno vezanemu izvodu 1 gld., broširanemu 70 kr. Naročnina pošilja naj se uredniku in založniku Dragotinu Hribarju v Celji.

Koledar.

Sobota (19.) Nemezij, muč.; Mavra, muč. — Nedelja (20.) 4 adv. Liberat, muč.; Kristijan. — Ponedeljek (21.) Tomaž, apostelj; Fest m.; Anastazij. — Torek (22.) Demetriji, m.; Cenon. m. — Sreda (23.) Viktorija, devica; Miklavž. — Četrtek (24.) Adam in Eva; Hermina. — Petek (25.) Božič (rojstvo Gospodovo). — Polna luna dne 20. ob 5. uri 11 minut zjutraj. — Solnce stopi v znamenje kozla dne 21. ob 8. uri 34 minut zjutraj.

Sejmi.

Dne 19. decembra v Teharjih in Brežicah. Dne 21. dec. na Laškem. Dne 24. dec. na Bregu pri Ptaju (za svinje).

Loterijske številke.

Gradec 12. decembra 1896: 56, 51, 83, 69, 6
Dunaj " " " 87, 15, 25, 14, 32

Zahvala.

Srčno zahvalo vsem, ki so med boleznijo v Gospodu zaspale, g. g. župniku, duhovnemu svetovalecu in profesorju v pok.

Florijan Kleine-ju

izkazovali svoje prijateljstvo in ga obiskovali ter tolažili in ravno tako vsem, ki so ga spremlili k zadnjemu počitku. Posebno pa se še zahvaljujem mil. g. opatu F. Ogradi-ju in prečastiti duhovščini za spremstvo in pa g. dr. Hinko Suklje-tu za izredno požrtvovalnost in skrb med boleznijo ranjega.

V Celji, 16. decembra 1896. (254) 1—1
Ana Kleine.

Razpis služeb.

Z novim letom izprazni se pri

banki „Slaviji“

troje uradniških mest

katerim se službenina določa po dogovoru. Reflektantje na jedno teh mest vložijo naj svoje s prilogi podpore prošnje do 31. dne decembra t. l. pri (251) 2—1
generalnem zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani.

Meblirana soba

lepe lege, takoj za oddati stalnemu gospodu. — Več se izve Karolinengasse, 3. (256) 1—1

Na prodaj

je jednonadstropna popolnoma prenovljena hiša, z zaprtim hodnikom in 2 lepimi stanovanji z vsemi pripadki, lepim velikim vrtom za zelenjad in počivališčem ter sadovnjak samega plemenitega sadja. K tej hiši pripada tudi okoli 3 orale dorašenega, lepega gozda in leži v Rudolfovem; (metropoli Dolenjske). Tu je železniška postaja dolenjskih železnic. Vse za ceno 7.500 gld. a v. Ponudbe sprejema iz prijaznosti administracija tega lista pod „H. A. 14.“ (255) 3—1

Mlin

na tri tečaje s stopami in žaga ali pa tudi sam mlin s poleg stoječim gospodarskim poslopjem odda se pod ugodnimi pogoji v najem.

Natančneje pove lastnik **Stefan Boucon** v Celji Graška cesta št. 12. — Kupuje tudi bukove hlode po najboljših cenah. (242) 3—3

Leonhard Hembes

velika zaloga in razpošiljalnica srebrnih in zlatih žepnih ur, srebrnine in zlatnine ter ur z nihali razpošilja vse po fabrički ceni.

Nikel-remontoir z valčki	3 gld. 40 kr.
Srebrna remontoir z valčki	4 " 80 "
Srebrna remontoir na sidro	7 " — "
Zlata remontoir z valčki	14 " 80 "
Najfinejše ure z nihali 14 dni tekoče	10 " 50 "
Budilniki po	1 " 70 "

Ilustrovani ceniki brezplačno in franko (247) 3—3

Proda se takoj

lepo posestvo s hišo, v kateri je gostilna, mesarija in trgovina; poleg spada tudi mlin. Vse je v najboljem stanju in na prijaznem kraju poleg cerkve. Več povesta **Stefan in Frančiška Guzej** v Grižah pri Celji. (248) 2—2

Vsega zdravilstva DR. BELA STUHEC

opérateur c. kr. vseučiliščne klinike za porodništvo in ženske bolezni v Gradci, praktični in zobni zdravnik **ordinuje v Ptuiju** Florijanski trg št. 1. I nadstropje.

Stanovanje

s tremi sobami, kuhinjo, drvarnico, podstrešjem in kletjo je takoj za oddati. Več se izve v Šolskih ulicah (Schulgasse) št. 3 v Celji. (245) 3—3

"THE GRESHAM"

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijsko: Dunaj, 1., Giselstrasse 1., v družbeni hiši.
Filijala za Ogersko: Budimpešta, Franca-Jozefa trg 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1895 k. 147,562.080 —
Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. decembra 1895 " 27,120.589 —
Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848) " 321,644.530 —
Med letom 1895 je bilo od družbe izdanih 8761 polic v znesku " 82,267.300 —

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdajanju polic in prijavi obrazci dobe se brezplačno pri generalni agenturi v Ljubljani, Tržaška cesta 3 pri GVIDONU ZESCHKO-tu. (236) 12—

Otročja obleka od 1-50—7 gld.

Prva in največja spojinštajerska zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19 priporoča svojo veliko zalogo

nepremočljivih plaščev = havelok raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke vsake velikosti in kroja, po le mogoče nizki ceni.

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim v teku treh dni iz najbolj priznanega angleškega, francoskega in brnskega blaga, katerega slednjega imam vedno uzorce v zalogi po najnovejšem modnem kroju solidno in po nizki ceni.

Na željo pošiljam uzorce franko. Strojene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugovora zamenjam. (49) 43—1

Plašči = havelok od 7—14 gld

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

Kupim več sto lepih pitanih kapunov, purmanov, kur in velikih piščetov, prinese se morajo od 15. do 18. t. m. ter plačam po najvišjih cenah. Kupujem tudi fine namizne jabolka. Priporočam za praznike sveže rozine vanperle, cvebe, maslo, strd, fino kavo kg. 1 gl 35 kr. itd. vse po najnižjih cenah. Zagotavljam dobro in pošteno postrežbo.

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52—25

„Pri dobrem pastirju“!

Božična darila

priporoča

Fran Čuden

v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in zlatih žepnih ur ter velika izber stenskih ur; zlatih verižic, uhanov, prstanov itd.

Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

Ceniki zastoj. (141) 26—

Milan Hočevar

trgovina špecerijskega blaga

v Celji, Glavni trg št. 10

nasproti farne cerkve

Priporoča

častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svoje blago, zagotavlja joč dobre in cene postrežbe.

Brzjavni na-lov: Nasko, Celje.

Viktor Nasko

mizarski mojster

v Celji

Gospodske ulice

Herrengasse št. 24

Priporoča svojo veliko zalogo lesenih in kovinskih mrljskih rakev ali krst. (147) 25—

Po nizki ceni.

Kathreiner-
KNEIPPOVA SLADNA KAVA

je kot
primes k bobori kavi
adino zdrava

kavina pijača.

Debi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi navedenih porajenih izdelkov je treba paziti na lavirne saveje s izmenom.

Kathreiner

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

po najnižji ceni pod največjimi pogoji pošljo po jamstvom in na poskušanje

IG HELLER, DUNAJ

Bozile Hruščev 124 st. občin v slovesnosti

in omembam jarkov na tablovanje takoj zastonj

Prosi ostaniti na blizu

Moric Rauch

steklar v Celji, Rotovške ulice št. 4.

Priporoča svojo največjo zalogo vsakovrstnih steklenih in porcelanskih posod za gostilne, kavarne in dom, kakor tudi drugih steklenih izdelkov. Zalogo vsakovrstnih najfinjših oljnatih barv. Največjo izber zreal in podob vseh velikosti v okvirjih in brez njih.

Posebno pa opozarja slavno občinstvo na veliko zalogo vsakovrstnih najnovejših

svetilnic za gostilne

z izredno svetlobno jakostjo, kakor tudi od priprostitih do najkрасnejših namiznih in visečih svetilnic po najnižjih cenah.

Priporoča se tudi za vsakovrstna steklarska dela pri novih stavbah in sprejema vse v njegovo stroko spadajoče poprave ter jih izvršuje solidno, točno in ceno.

Posebno opozarjam tudi na svojo bogato zalogo krasnih božičnih in novoletnih daril po jako nizkih cenah. (240) 5—3

Posestvo

eno uro od Celja pri veliki cesti v Šmarjeti h. št. 14 se prostovoljno prodaja. Hiša je nova z opeko pokrita, gospodarsko poslopje popolnoma novo, ima lep vrt pred hišo, redi se lahko 3 govedi. Cena in drugo se izve na tej h. št. (252) 2—1

Na prodaj imam

8 hektolitrov slivovke

dobre, prave, domače kuhe, liter 58 kr. Znanim trgovcem prodam na trimesečni odlog, drugače le proti poštenu povzetju.

Luka Senica

(149) 2—1

Podgorje pri Sevnici, Štajersko.

Stenografa

ali morebiti

koncipijenta

išče

(253) 3—1

notar Baš v Celji.

Za božične predmete

priporočam cenj. gospodom trgovcem in preprodajalcem:

krasne jaslice — rojstvo Jezusovo. Okraske za Božična drevesca. Pismeni različno barvani papir v lepo okrašenih škatljicah (kasetah), lepe voščilne karte vizitnice, albume, stojala za fotografije, fine tintnike in druge različne za darila pripravne reči.

Nadalje priporočam g. trgovcem, mojo veliko zalogo, barvanega papirja na eno in obe strani, pisani, svilnati, gladki, srebrni in zlati papir, jaslice, rutke, žico, cvetje in perje za cvetlice, zlato peno itd — po najnižjih cenah.

Dragotin Hribar v Celji,

zaloga papirja in pisarnega orodja.

Pratika za leto 1897

na drobno in debelo

se dobi pri

Dragotin Hribar-ju v Celji.